

## Serenadă

Florin T. Roman

---

Mă cheamă liniștea orelor târzii  
să-ți culeg lacrimi de flori și sfinți  
din ochii adânci, din lanuri de grâu copt,  
legănându-se în miez de vis de prinți.

O, cât de mult aş vrea să mă pierd  
pe urme de rătăcitori sihaștri,  
prin codrii, printre silabe de rugăciune  
ca ochii tăi, ca ochii lor - albaștri.

O, cât de stele miroase acest trup  
că-mi vine să sărut asfințitul pe frunte  
și-mi mai vine să zbor neauzit, neștiut  
și să-i las numai lui zboru-mi s-asculte.

Când tainele se întâlnesc, seara, la fântână,  
aş vrea să devin fără să știu curcubeu,  
și când mamele ne trimit la culcare,  
să plâng iar, în genunchi, Îngerașul meu.